

„Szedukszen, szedukszen!”

A vicctechnika működése Tar Sándor novelláiban

FEUILLETON - LXV. évfolyam, 13. szám, 2021. április 1.

A groteszk, az abszurd és a humor kiemeli ezt a világot a realitásból, és a szürrealitás felé közelíti, ahol nem érvényes a józan ész és a logika. Ahol a gömböc belsejében megszólal a Szokol rádió, és ahol az öngyújtó jelenléte a savanyúságos üvegben éppoly magától értetődő, mint egy esernyő és egy varrógép találkozása a boncasztalon. A logika megbicsaklása és a valóságelv áthúzása, az elnyomott, elfojtott tartalmak felszínre kerülése jellemzi ezt a világot és ezt a prózát, mely legjobb megvalósulásaiban nem az egész szöveg szintjén, hanem mikroszinten, viccekben és a helyzetkomikumban van jelen, hiszen itt mutatkozik meg a leginkább a feszültség a realitáselv és az ennek ellentmondó logika között.